

Justitsministers Forgodtbefindende. Dette tiltaler mig saa lidt, at jeg, saa at sige, hellere driver min Resignation overfor dette Spørgsmaal saa vidt, at jeg siger: Lad saa hellere dette Spørgsmaal staa aabent, det hænger ikke fuldstændig sammen med den første Del af Loven, den kan gaa sin Gang uden det, og jeg tror, at det er mere hensigtsmæssigt, at dette Spørgsmaal staa aabent, end at vi faa det af Flertallet Foreflaaede. Kan Mindretallets Forslag gennemføres, saa er jeg tilfreds med det, men hvis ikke, saa vil jeg ikke være med til at gennemføre Flertallets Mellemstandspunkt.

Justitsministeren (Mellemann):

Jeg har bedt om Ordet for at gøre en Bemærkning, som jeg allerede burde have gjort før, da jeg havde Ordet, men som jeg glemte, det er nemlig for at svare paa et Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig angaaende offentlige Foredrag og navnlig, saavidt jeg forstod ham, angaaende offentlige Foredrag af belærende Tendents. Jeg skal hertil bemærke, at jeg ikke tror, at det kan siges, at der er noget Forbud i Loven af 7de April 1876 imod Saadanne, idet de ikke kunne falde ind under Udtrykket „offentlige Forhystelser“ og heller ikke under Udtrykket „støiende Dvæler eller Foretagender“, og dernæst mener jeg heller ikke, at de kunne falde ind under Bestemmelserne om offentlige Forsamlinger, idet vor Lovgivning baade paa dette og paa mange andre Punkter nødvendigvis maa gjøre en Forskel mellem Foredrag, og navnlig belærende Foredrag, og offentlige Forsamlinger; det er ikke det samme. Ganste vist kunde man jo sige, at da et offentligt Foredrag forudsætter, at Adgangen er aaben for Alle, saa er det, naar der er en Del, der høre paa det, i Virkeligheden en offentlig Forsamling, men det er ikke det Begreb om en Forsamling, som Lovgivningen gaar ud fra. Jeg tror derfor, man maa sige, at Loven af 7de April 1876 ikke indeholder noget Forbud mod Foredrag af almindelig belærende Tendents.

Da jeg har Ordet, vil jeg dog ikke undlade at gøre en Bemærkning lige overfor, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Bauridsen). Dertil vil jeg nemlig blot gjøre den Bemærkning, at en Lov, der skulde gaa ud paa at staffe en Arbejdsfrihed, og som endog saa skulde gaa saa vidt, at det skulde være en Fridag om Ugen, der skulde staffles Enhver, ligegyldigt om det var Søndag, Mandag eller Tirsdag, en saadan Lov vilde jo falde saa langt udenfor Rammen af, hvad der kunde kaldes en Helligdagslov, at det fore-

kommer mig, at den slet ikke kunde passes ind derunder. Det bliver saa en hel anden Sag, en Lov om en vis Arbejdsfrihed for Arbejderne, og det vil navnlig have til Følge, at hele det Emne saa vil glide ud fra min Resfort, idet det nemlig saa vil blive en Lov, som vil henhøre under Indenrigsministeriet. Det er jo kun dette, at det Lovforslag, som her foreligger, saavidt muligt holdes indenfor Rammen af, hvad der til Nød kan kaldes en Helligdagslov, som gjør, at det falder ind under mig. Men naar man saa eklatant afviger deraf, at Lovforslaget endog saa skal handle om Arbejdsfrihed Mandag eller Tirsdag, saa vil det være ligefrem latterligt at kalde det en Helligdagslov. Særligt skal jeg kun med Hensyn til, hvad den sidste ærede Taler bemærkede, og navnlig med Hensyn til hans sidste Udtalelse, sige, hvad jeg lagde før, at jeg betragter ikke Indrømmelsen af en saadan Dispensationsfrihed som nogen personlig Behagelighed, det høje Thing vil berede mig. Men naar det ærede Medlem talte, som om der slet ikke eksisterede noget Saadant her i Landet som en Dispensationsmyndighed for Administrationen og knyttede saadanne almindelige Betragtninger dertil, som at man ikke havde nogen Garanti for Apartiskhed osv., saa kan jeg dog ikke lade være at bemærke, at det dog er en Betragtningssaaende, som det slet ikke gaar an at bygge videre paa, thi vi have jo i meget stort Omfang Dispensationsmyndighed for Administrationen paa mangfoldige Omraader, og det paa Omraader, hvor det ganske anderledes griber ind i Folks hele økonomiske Stilling, end her er Tale om, saa noget saadant aldeles uhørt Nøt, saa at man af principielle Grunde maa stemme derimod, tror jeg dog ikke, det er.

Scharling: Jeg vil meget nødig forlænge denne Diskussion, som i Grunden har været længe nok, men et Par enkelte Bemærkninger nødes jeg dog at til at gøre overfor de Udtalelser, der ere faldne. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch) fremkom med den Ytring, at jeg stillede mig meget kølig overfor det foreliggende Forslag. Det maa jeg bestemt modsigge. Derfor jeg stillede mig meget kølig overfor Forslaget, vilde jeg ganske kølig stemme for alle de foreliggende Vædringsforslag i den bestemte Overbevisning, at saa kom der ikke Noget ud af Loven. Det er netop, fordi jeg har det bestemte Ønske, at der skal komme Noget ud af Loven, at jeg, i Forening med et andet Medlem, har stillet de Underændringsforslag, der sigte til at bortrydde, hvad der efter min Overbevisning